

Til § 4.

I denne Paragraf har man samlet de Betingelser, som en Landarbejder maa opfylde, for at han overhovedet kan anses for at være kvalificeret til at blive tagen i Betragtning.

Disse Betingelser ville næppe findes at være for strenge, naar man betænker, at det er de dygtigste og paalideligste Landarbejdere, som man ønsker at række en hjælpende Haand.

Jordringen under a. om Indfødsret trænger næppe til særlig Begrundelse; i Lighed med, hvad der er sket ved Lov af 9de April 1891 om Alderdomsunderstøttelse til værdige trængende uden for Fattigvæsenet, mener man, at ogsaa de, der ifølge Lov have erholdt Indfødsret, bør kunne komme i Betragtning.

Med Hensyn til Alderen betinges det, at den paagældende skal være mindst 25 Aar gammel. Han har da naaet Myndighedsalderen, og han vil ogsaa først da have haft Tid og Lejlighed til at sammenspare den Kapital, med hvilken han efter Planen skal møde. Paa den anden Side opstiller man, at vedkommende ikke maa være ældre end 45 Aar. Den Landarbejder, der alt har naaet denne Alder, er for gammel til at begynde paa en ny Virksomhed, der vil stille betydelige Fordringer til den paagældendes Energi og Kraft. Da der dog kan gives Undtagelser, har man nøjedes med at fordrø, at vedkommende som Regel skal være mindst 25 Aar og ikke over 45 Aar gammel. Betingelserne under Vitra c. og d. ere formentlig selvsøgelige. Under Vitra e. er det fordret, at den paagældende i længere Tid — 5 Aar — har ernæret sig som Landarbejder. Kun en længere Tids Virksomhed som Landarbejder synes at byde Garanti for, at den paagældende egner sig for Landarbejdet og har Stadighed dertil. Der synes ikke at være noget til Hinder for som foreslaaet at medregne Soldatertiden i de 5 Aar, da den Omstændighed, at vedkommende efter at have afstjent Værnepligten vender tilbage til Landarbejdet, byder tilstrækkelig Garanti for, at han ogsaa føler sig knyttet dertil. Man havde oprindeligt tænkt paa at fordrø, at Landarbejderen, hvis han ikke var fri for al Krigstjeneste, skulde have afstjent sin Værnepligt saa vidt, at han kun vilde blive indkaldt i Krigstid eller i overordentlige Tilfælde, idet det vilde være uheldigt, om den paagældende for længere Tid kaldes bort fra Gjendommen. Efter nærmere Overvejelse har man dog ment at maatte frasalde denne Fordring. Man havde endvidere paataenkt yderligere at fordrø, at Landarbejderen i mindst det sidste Aar skulde have opholdt sig i den Kommune, i hvilken han ønsker at erhverve Hus og Jord; man har imidlertid anset det for rettest at opgive ogsaa denne Fordring, fordi den maa erkendes at kunne medføre Ulemper, idet det ikke er givet, at Arbejderen netop vil være mest knyttet til den Kommune, i hvilken han har haft Ophold i det sidste Aar; hertil kommer, at man tror at kunne gaa ud fra, at Amtskommissionen ved Valget mellem Ansøgerne vil lade Hensynet til disses Stadighed og mer eller mindre nære Forhold til vedkommende Kommune ske tilstrækkelig Tilstedeværelse.

Med Hensyn til hvem der skal afgive den under Vitra f. omhandlede Attest, er væsentligt det samme Udtrykk benyttet som i Alderdomsforsørgelseslovens § 3, i. f. Det er derhos angivet, hvad det i Særdeleshed maa komme an paa at saa godtgjort gennem Attesten; dette er formentlig ikke andet og mere, end at Folk, der kende den paagældende nøje, maa kunne afgive Vidnesbyrd derom.

Slutningen af Paragraffen er affattet i Overensstemmelse med § 3 i Alderdomsforsørgelsesloven, saaledes som denne er fortolket af Indenrigsministeriet bl. a. i en Skrivelse af 22de August 1891.

Til § 5.

Der har i Kommissionen fra alle Sider været Enighed om, at de Jordlodder, som man ønskede at staffe Landarbejderne, maatte have en saadan Størrelse, at der paa Lodden kunde holdes i hvert Fald 1 Ko og et Par Faar. I Overensstemmelse hermed har man foreslaaet, at Lodderne skulle have en Størrelse af 3 à 4 Tdr. Land Middeljord, idet man betragter det som givet, at der paa en saadan Lod altid vil kunne holdes den nævnte Besætning. Man anser det endogsaa for sandsynligt, at en dygtig Landarbejder efterhaanden vil kunne drive det til paa en Lod af den angivne Størrelse at holde et Par Køer. Man har imidlertid fundet det nødvendigt ogsaa at fastsætte en Grænse op efter og ned efter for Loddernes geometriske Areal. Er Loddernes geometriske Areal større end 6 Tdr. Land, vil Driften af Lodden lægge for stærkt Beslag paa Ejerens Arbejdskraft. Paa den anden Side vil det ogsaa være uheldigt, om Lodden gaar under 2 Tdr. Land geometrisk Maal, selv om Jorden er af udmærket Besættelse. Dog har man anset